



EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 29.3.2010
KOM(2010)94 v konečném znění

2010/0064 (COD)

-

2010/0064 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se zrušuje rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
poté, co postoupily návrh vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,
s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,
v souladu s řádným legislativním postupem³,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pohlavní zneužívání a pohlavní vykořisťování dětí, včetně dětské pornografie, představují závažné porušování základních práv, zejména práv dítěte na takovou ochranu a péči, jaká je nezbytná pro jeho blaho, jak jsou stanovena Úmluvou OSN o právech dítěte a Listinou základních práv Evropské unie.
- (2) Dětská pornografie, kterou tvoří vyobrazení pohlavního zneužívání dětí, a jiné zvláště závažné formy pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování dětí stále narůstají a šíří se využíváním nových technologií a internetu.
- (3) Rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV o boji proti pohlavnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii⁴ sblížuje právní předpisy členských států s cílem učinit trestnými nejzávažnější formy pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování dětí, rozšířit vnitrostátní soudní příslušnost a poskytnout obětem minimální úroveň pomoci. Rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV o postavení obětí v trestním řízení⁵ stanoví soubor práv obětí v trestním řízení, včetně práva na ochranu a odškodnění. Koordinace stíhání v případech pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování dětí a dětské pornografie bude dále usnadněna na základě přijetí rámcového rozhodnutí Rady 2009/948/SVV o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení⁶.
- (4) Podle článku 34 Úmluvy OSN o právech dítěte se státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zavazují chránit dítě před všemi formami pohlavního vykořisťování a pohlavního zneužívání. Opční protokol k Úmluvě OSN o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie a zejména Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním⁷ představují významné kroky v procesu posilování mezinárodní spolupráce v této oblasti.

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

³ Úř. věst. C , , s. .

⁴ Úř. věst. L 13, 20.1.2004, s. 14.

⁵ Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 1.

⁶ Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 42.

⁷ Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním, podepsaná na Lanzarote 25. 10. 2007, Řada evropských smluv č. 201.

- (5) Závažné trestné činy, jakými jsou pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie, vyžadují komplexní přístup zahrnující stíhání pachatelů trestných činů, ochranu dětských obětí a předcházení tomuto jevu. Prvořadým hlediskem při provádění všech opatření zaměřených na boj proti těmto trestným činům musí být nejlepší zájem dítěte, a to v souladu s Listinou základních práv Evropské unie a s Úmluvou OSN o právech dítěte. Rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV by mělo být nahrazeno novým nástrojem, který poskytne takový ucelený právní rámec, aby bylo dosaženo požadovaného účelu.
- (6) Závažné formy pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování dětí by měly podléhat účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím. Jedná se zejména o různé formy pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování umožněné využíváním informačních a komunikačních technologií. Rovněž definice dětské pornografie by měla být upřesněna a měla by se přiblížit definicím obsaženým v mezinárodních nástrojích.
- (7) Tato směrnice neupravuje politiku členských států, pokud jde o sexuální praktiky prováděné se souhlasem zúčastněných stran, kterých se mohou účastnit děti a které lze považovat za normální objevování sexuality při vývoji člověka s přihlédnutím k různým kulturním a právním tradicím, a také k novým formám navazování a udržování vztahů u dětí a dospívající mládeže, mimo jiné prostřednictvím informačních a komunikačních technologií.
- (8) Vyšetřování trestných činů a podávání žalob v trestních řízeních by se mělo usnadnit, aby se vzaly v úvahu obtíže, které musí dětské oběti při oznamování zneužití překonávat, a anonymita pachatelů trestných činů v kybernetickém světě. Aby byla zajištěna úspěšnost vyšetřování a stíhání trestných činů uvedených v této směrnici, měly by být osobám a orgánům odpovědným za vyšetřování a stíhání těchto trestných činů dostupné účinné vyšetřovací nástroje. Mezi tyto nástroje mohou patřit tajné operace, odposlech, sledování včetně elektronického sledování, monitorování bankovních účtů nebo jiné finanční vyšetřování.
- (9) Měla by se změnit pravidla o soudní příslušnosti, aby se zajistilo, že pachatelé pohlavního zneužívání a vykořisťování dětí, kteří pocházejí z Evropské unie, budou stíháni i tehdy, pokud se dopustí trestného činu mimo Evropskou unii, zejména v rámci tzv. sexuální turistiky.
- (10) Měla by být přijímána opatření na ochranu dětských obětí, v jejich nejlepším zájmu a s přihlédnutím k jejich potřebám. Dětské oběti by měly mít snadný přístup k opravným prostředkům, včetně bezplatného právního poradenství a zastupování a opatření řešících střet zájmů, pokud ke zneužívání dochází v rodině. Pokud svůj případ předloží příslušným orgánům, neměly by dětské oběti také podléhat sankcím ukládaným například podle vnitrostátních právních předpisů o přistěhovalectví nebo prostituci. Mimo to by účast v trestním řízení neměla těmto obětem způsobovat další trauma zapříčiněné vyslechy nebo vizuálním kontaktem s pachatelem.
- (11) Aby se předešlo opakovanému páčání trestných činů a aby se tento jev v co největší míře omezil, měli by se pachatelé trestných činů podrobit posouzení své nebezpečnosti a možného rizika opakování sexuálně motivovaných trestných činů spáchaných na dětech a měli by mít na základě dobrovolnosti přístup k účinným intervenčním programům nebo opatřením.
- (12) Pokud si to nebezpečnost pachatele či možné riziko opakování trestného činu žádá, mělo by se pachatelům trestných činů, kteří byli odsouzeni, případně dočasně nebo trvale zabránit ve výkonu činnosti, u nichž se předpokládá pravidelný styk s dětmi. Mělo by se umožnit provádění takových zákazů v rámci celé EU.
- (13) Dětská pornografie, kterou se rozumí vyobrazení pohlavního zneužívání, je zvláštním typem obsahu, který nelze považovat za vyjadřování názoru. V rámci boje proti dětské pornografii je nezbytné snížit oběh materiálů zobrazujících zneužívání dětí tím, že bude pachatelům ztíženo nahrávání takového obsahu na veřejně přístupné internetové stránky. Proto jsou nezbytná taková opatření, která umožní odstranit obsah již u zdroje a dopadnout osoby vinné z výroby, distribuce nebo stahování vyobrazení pohlavního zneužívání dítěte. EU by měla zejména prostřednictvím zvýšené spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi napomáhat orgánům třetích zemí účinně odstraňovat internetové stránky obsahující dětskou pornografii, které jsou spravovány na jejich území. Jelikož se však navzdory takovému úsilí ukazuje odstranění dětské pornografie u zdroje jako obtížné, pokud jsou původní materiály umístěny mimo EU, měly by být také zavedeny mechanismy, jež by z území Unie zablokovaly přístup k internetovým stránkám označeným jako stránky obsahující nebo šířící dětskou pornografii. Mechanismy plnící tento účel mohou být v závislosti na situaci různé, například se příslušným justičním nebo policejním orgánům poskytne možnost takové zablokování nařídit nebo se podpoří a podníti poskytovatelé internetových služeb, aby dobrovolně vypracovali kodex chování a pokyny pro zablokování přístupu na takové internetové stránky. S cílem odstranit a blokovat obsah zobrazující zneužívání dětí by měla být navázána a posilována spolupráce mezi veřejnými orgány, zejména v zájmu zajištění toho, aby vnitrostátní seznamy internetových stránek obsahujících dětskou pornografii byly co nejúplnější a aby se zamezilo zdvojení práce. Všechny takové činnosti musí brát ohled na práva konečných uživatelů, dodržovat stávající právní a soudní postupy a být v souladu s Evropskou úmluvou o lidských právech a Listinou základních práv Evropské unie. Program pro bezpečnější internet vytvořil síť horkých linek, jejichž cílem je shromažďování informací a podávání a výměna zpráv o hlavních typech nedovoleného internetového obsahu.
- (14) Vzhledem k tomu, že cíle sledovaného touto směrnicí, tedy bojovat proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států samotných, a z důvodu jeho rozsahu a účinků ho proto může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článků 3 a 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou

proporcionality stanovenou v uvedeném článku 5 tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (15) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie a zejména lidskou důstojnost, zákaz mučení a nelidského nebo ponižujícího zacházení či trestu, práva dětí, právo na svobodu a bezpečnost, svobodu projevu a informaci, ochranu osobních údajů, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů. Cílem směrnice je zejména zajistit plné dodržování těchto práv, v souladu s čímž musí být provedena.
- (16) [V souladu s články 1, 2, 3 a 4 Protokolu o postavení Spojeného království a Irsko s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o fungování Evropské unie, Spojené království a Irsko oznámily své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.] NEBO [Aniž je dotčen článek 4 Protokolu o postavení Spojeného království a Irsko s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, Spojené království a Irsko se neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.]⁸. V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Cílem této směrnice je stanovit minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v oblasti pohlavního vykořisťování dětí. Jejím cílem je také zavést společná ustanovení umožňující těmto trestným činům lépe předcházet a chránit jejich oběti.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „dítětem“ každá osoba mladší 18 let;
- b) „dětskou pornografií“
 - i) jakýkoli materiál, který zobrazuje dítě, které se účastní skutečného nebo předstíraného jednoznačně sexuálního jednání nebo
 - ii) jakékoli zobrazení pohlavních orgánů dítěte prvotně k sexuálním účelům nebo
 - iii) jakýkoli materiál, který zobrazuje osobu se vzhledem dítěte, která se účastní skutečného nebo předstíraného jednoznačně sexuálního jednání, nebo každé zobrazení pohlavních orgánů osoby se vzhledem dítěte k prvotně sexuálním účelům nebo
 - iv) realistické obrázky dítěte, které se účastní jednoznačně sexuálního jednání, nebo realistické obrázky pohlavních orgánů dítěte, bez ohledu na to, zda takové dítě skutečně existuje, k prvotně sexuálním účelům;
- c) „dětskou prostitucí“ zneužívání dítěte k sexuálním praktikám, kdy jsou dítěti za jeho účast na sexuálních praktikách poskytovány či slibovány peníze nebo jiné odměny či výhody bez ohledu na to, zda je tato platba, slib nebo výhoda poskytována dítěti či třetí osobě;
- d) „pornografickým představením“ živé předvádění, a to i prostřednictvím informačních a komunikačních technologií:
 - i) dítěte, které se účastní skutečného nebo předstíraného jednoznačně sexuálního jednání nebo
 - ii) pohlavních orgánů dítěte k prvotně sexuálním účelům;
- e) „právní osobou“ subjekt, který má podle použitelného práva právní subjektivitu, s výjimkou států nebo jiných veřejných orgánů vykonávajících státní moc a veřejných mezinárodních organizací.

Článek 3

Trestné činy pohlavního zneužívání

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění trestnosti úmyslných jednání uvedených v odstavcích 2 a 5.

⁸ Konečné znění tohoto bodu odůvodnění bude záviset na postoji UK a IRL, přijatém v souladu s ustanoveními protokolu (č. 21).

2. Zapříčinění toho, že je dítě, které podle právních předpisů daného státu nedosáhlo věku pohlavní dospělosti, za sexuálním účelem svědkem pohlavního zneužívání či sexuálních praktik, a to i v případě, kdy se těchto praktik samo neúčastní, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
3. Účast na sexuálních praktikách s dítětem, které podle právních předpisů daného státu nedosáhlo věku pohlavní dospělosti, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.
4. Účast na sexuálních praktikách s dítětem, pokud
 - i) dochází ke zneužití uznávaného postavení důvěry, autority nebo vlivu nad dítětem, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let nebo
 - ii) dochází ke zneužití zvláště zranitelného postavení dítěte, zejména pokud se jedná o dítě s mentálním či tělesným postižením či dítě ve stavu závislosti, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let nebo
 - iii) je k nim použito nátlaku, násilí nebo pohrůzek, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.
5. Donucování dítěte k sexuálním praktikám se třetími osobami se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.

Článek 4

Trestné činy pohlavního vykořisťování

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění trestnosti úmyslných jednání uvedených v odstavcích 2 a 11.
2. Zapříčinění účasti dítěte na pornografických představeních se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
3. Profitování z dítěte nebo jiné vykořisťování dítěte účastnícího se pornografických představeních se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
4. Vědomá účast na pornografických představeních, v nichž účinkují děti, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
5. Najímání dítěte k účasti na pornografických představeních se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.
6. Zapříčinění účasti dítěte na dětské prostituci se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.
7. Profitování z dítěte nebo jiné vykořisťování dítěte účastnícího se dětské prostituce se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.
8. Účast na sexuálních praktikách s dítětem v případech, kdy se jedná o dětskou prostituci, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.
9. Donucování dítěte k účasti na pornografických představeních se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let.
10. Najímání dítěte k dětské prostituci se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let.
11. Donucování dítěte k dětské prostituci se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.

Článek 5

Trestné činy dětské pornografie

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění trestnosti úmyslných jednání uvedených v odstavcích 2 až 6.
2. Pořizování nebo držení dětské pornografie se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jeden rok.
3. Vědomé získávání přístupu k dětské pornografii prostřednictvím informačních a komunikačních technologií se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jeden rok.
4. Distribuce, šíření nebo předávání dětské pornografie se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
5. Nabízení, dodávání nebo zpřístupňování dětské pornografie se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
6. Výroba dětské pornografie se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.

Článek 6

Navazování kontaktu s dětmi za účelem sexu

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění trestnosti tohoto úmyslného jednání. Navrhne-li dospělá osoba prostřednictvím informačních a komunikačních technologií setkání dítěti, které podle právních předpisů daného státu nedosáhlo věku pohlavní dospělosti, s cílem spáchat trestný čin uvedený v čl. 3 odst. 3 a čl. 5 odst. 6, přičemž po tomto návrhu následují kroky vedoucí k tomuto setkání, trestá se tento návrh odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.

Článek 7

Navádění, napomáhání a účastenství, pokus a příprava trestných činů

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění trestnosti navádění, napomáhání a účastenství při páchání některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až 6.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění trestnosti pokusu spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 3 až 5 a v odst. 2, kdy je dítě svědkem pohlavního zneužívání, v čl. 4 odst. 2 a 3 a odst. 5 až 11 a v čl. 5 odst. 2 a odst. 4 až 6.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění trestnosti tohoto úmyslného jednání.
 - a) šíření materiálů propagujících možnost spáchat některý z trestných činů uvedených v člancích 3 až 6;
 - b) organizace cest za účelem spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 až 6.

Článek 8

Sexuální praktiky mezi vrstevníky prováděné se souhlasem zúčastněných stran

Ustanovení čl. 3 odst. 2, kdy je dítě svědkem sexuálních praktik, a odst. 3, čl. 4 odst. 2 a 4 a článku 5 neupravují sexuální praktiky dětí, prováděné se souhlasem zúčastněných stran nebo jichž se účastní osoby podobného věku i stupně duševního a tělesného vývoje či zralosti, pokud při tomto jednání nedošlo ke zneužití.

Článek 9

Přítěžující okolnosti

1. Pokud následující okolnosti nejsou již součástí skutkové podstaty trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, považují se pro účely této směrnice za přítěžující okolnosti:
 - a) dítě nedosáhlo podle právních předpisů daného státu věku pohlavní dospělosti;
 - b) trestný čin byl spáchán na dítěti ve zvlášť zranitelné situaci, zejména na dítěti s mentálním či tělesným postižením či dítěti ve stavu závislosti;
 - c) trestný čin byl spáchán členem rodiny, osobou žijící s dítětem ve společné domácnosti nebo osobou, která zneužila své autority;
 - d) trestný čin byl spáchán společně několika osobami;
 - e) trestný čin byl spáchán v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí 2008/841/SVV⁹;
 - f) pachatel byl již v minulosti odsouzen za trestné činy stejné povahy;
 - g) trestný čin ohrozil život dítěte;
 - h) trestný čin byl spáchán za použití hrubého násilí nebo způsobil dítěti vážnou újmu.
2. Pokud existuje alespoň jedna přítěžující okolnost uvedená v odstavci 1, členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby činy uvedené v člancích 3 až 6 bylo možné potrestat účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi přísnějšími, než jsou sankce ukládané podle článků 3 až 6 pro základní skutkovou podstatu.

Článek 10

Zákaz činnosti z důvodu odsouzení

1. S cílem vyhnout se riziku opakování trestných činů přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby fyzické osobě, která byla odsouzena za některý z trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, mohlo být dočasně či trvale zabráněno ve výkonu činností zahrnujících pravidelné kontakty s dětmi.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby opatření uvedené v odstavci 1 bylo zaznamenáno do rejstříku trestů členského státu, v němž byla osoba odsouzena.

⁹ Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42.

3. Odechylně od čl. 7 odst. 2 a čl. 9 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2009/315/SVV o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy¹⁰ přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby za účelem účinného provádění opatření spočívajícího v dočasném nebo trvalém zákazu výkonu činností zahrnujících pravidelné kontakty s dětmi, především pokud dožadující členský stát podmíní přístup k určitým činnostem požadavkem zaručit, že uchazeči nebyli odsouzeni za žádný trestný čin uvedený v člancích 3 až 7 této směrnice, byly poskytnuty údaje týkající se zákazu činnosti z důvodu odsouzení za jakýkoli trestný čin uvedený v člancích 3 až 7 této směrnice na základě žádosti podle článku 6 uvedeného rámcového rozhodnutí podané ústředním orgánem členského státu, jehož je příslušná osoba státním příslušníkem, a aby osobní údaje týkající se takového zákazu poskytnuté podle čl. 7 odst. 2 a 4 uvedeného rámcového rozhodnutí mohly být ve všech případech k tomuto účelu použity.
4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby opatření uvedené v odstavci 1 uložené jiným členským státem bylo uznáno a prosazováno.

Článek 11

Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnícké osoby bylo možné činit odpovědnými za trestné činy uvedené v člancích 3 až 7, které v jejich prospěch spáchá jakákoli osoba jednající samostatně nebo v rámci orgánu dotyčné právnícké osoby a která v této právnícké osobě působí ve vedoucím postavení na základě:
 - a) oprávnění zastupovat tuto právníckou osobu;
 - b) pravomoci přijímat jménem této právnícké osoby rozhodnutí;
 - c) pravomoci vykonávat v rámci této právnícké osoby kontrolu.
2. Členské státy přijmou rovněž opatření nezbytná k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku umožnil spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 ve prospěch této právnícké osoby osobou jí podřízenou.
3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nevyklučuje trestní řízení proti fyzickým osobám, které se dopustí trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 nebo se na nich podílí.

Článek 12

Sankce ukládané právníckým osobám

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění možnosti postihnout právníckou osobu odpovědnou podle čl. 11 odst. 1 účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:
 - a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
 - b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
 - c) uložení soudního dohledu;
 - d) zrušení rozhodnutím soudu;
 - e) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven, jichž bylo využito ke spáchání trestného činu.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění možnosti postihnout právníckou osobu odpovědnou podle čl. 11 odst. 2 účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi nebo opatřeními.

Článek 13

Nezahájení trestního stíhání obětí a neukládání sankcí obětem

Členské státy umožní, aby děti, které se staly obětí trestných činů uvedených v článku 4 a čl. 5 odst. 4 až 6, nebyly trestně stíhány ani trestány za svou účast v protiprávních činnostech v přímém důsledku toho, že byly oběťmi těchto trestných činů.

Článek 14

Vyšetřování a trestní stíhání

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 nebylo závislé na oznámení nebo obvinění učiněném obětí a aby trestní řízení pokračovalo i v případě, že oběť svou výpověď stáhla.

¹⁰ Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 23.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby bylo možno stíhat všechny trestné činy uvedené v článku 3, čl. 4 odst. 2 a 3 a odst. 5 až 11 a v čl. 5 odst. 6 po dostatečně dlouhou dobu poté, co oběť dosáhla plnoletosti, přičemž tato doba odpovídá závažnosti příslušného trestného činu.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, oddělení nebo služby odpovědné za vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 měly k dispozici účinné vyšetřovací nástroje, které umožní provádění tajných operací alespoň v případech, v nichž se využívají informační a komunikační technologie.
4. Členské státy přijmou nezbytná opatření, která vyšetřovacím oddělením nebo službám umožní pokusit se o identifikaci obětí trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, zejména analýzou dětského pornografického materiálu, např. fotografií a audiovizuálních záznamů šířených nebo předávaných prostřednictvím informačních a komunikačních technologií.

Článek 15

Sdělení podezření na pohlavní vykořisťování nebo pohlavní zneužívání

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby pravidla důvěrnosti ukládaná právními předpisy daného státu určitým odborníkům, kteří jsou při práci v kontaktu s dětmi, nebránila těmto odborníkům informovat útvary odpovědné za ochranu dětí o každé situaci, kdy mají důvodné podezření, že je dítě obětí trestných činů uvedených v člancích 3 až 7.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby povzbudily všechny osoby, které vědí nebo se v dobré víře domnívají, že došlo k trestným činům uvedeným v člancích 3 až 7, ke sdělení těchto skutečností příslušným útvarům.

Článek 16

Soudní příslušnost a koordinace trestního stíhání

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k určení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 3 až 7, pokud:
 - a) trestný čin byl zcela nebo zčásti spáchán na jeho území nebo
 - b) pachatel je státním příslušníkem tohoto státu nebo má na jeho území obvyklé bydliště nebo
 - c) trestný čin byl spáchán proti jeho státnímu příslušníkovi nebo osobě, která má na jeho území obvyklé bydliště, nebo
 - d) trestný čin byl spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na území tohoto členského státu.
2. Členské státy zajistí, aby se příslušnost jeho soudů vztahovala i na trestné činy podle článků 5 a 6, případně podle článků 3 a 7, spáchané prostřednictvím informačních a komunikačních technologií použitých z jeho území, bez ohledu na to, zda jsou tyto technologie provozovány na jeho území či nikoli.
3. Členský stát může rozhodnout, že nebude uplatňovat pravidla o příslušnosti podle odst. 1 písm. c) a d) nebo že je bude uplatňovat pouze ve zvláštních případech nebo za zvláštních okolností, pokud byl trestný čin spáchán mimo jeho území.
4. V případě stíhání jakéhokoli trestného činu uvedeného v člancích 3 až 7 spáchaného mimo území příslušného státu, pokud jde o odst. 1 písm. b) tohoto článku, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby soudní příslušnost jejich soudů nebyla podřízena podmínce:
 - a) že čin představuje trestný čin v místě, kde byl spáchán, nebo
 - b) že stíhání může být zahájeno pouze na základě oznámení podaného obětí v místě, kde byl trestný čin spáchán, nebo na základě oznámení státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

Článek 17

Obecná ustanovení o opatřeních na pomoc a podporu obětem a jejich ochranu

1. Obětem trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 se poskytuje pomoc, podpora a ochrana, přičemž se zohlední nejlepší zájem dítěte.
2. Členské státy zajistí, aby osoba, která se stala obětí trestných činů podle článků 3 až 7, jejíž věk není jistý a u níž existují důvody k domněnce, že se jedná o dítě, byla za dítě považována a získala tak okamžitý přístup k pomoci, podpoře a ochraně v souladu s články 18 a 19, dokud nebude její věk zjištěn.

Článek 18

Pomoc obětem a jejich podpora

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby obětem byla poskytnuta pomoc a podpora před trestním řízením, během něj a přiměřenou dobu po něm, s cílem umožnit jim uplatňovat práva stanovená v rámcovém rozhodnutí Rady 2001/220/SVV¹¹ o postavení obětí v trestním řízení a v této směrnici.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby zvláštní opatření, která mají obětem krátkodobě i dlouhodobě pomáhat a podpořit je při jejich fyzickém a psycho-sociálním zotavování, byla přijata až po individuálním posouzení zvláštní situace každé dětské oběti při řádném zohlednění názorů, potřeb a zájmů dítěte.
3. Oběti trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 se považují za obzvlášť ohrožené oběti podle čl. 2 odst. 2, čl. 8 odst. 4 a čl. 14 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2001/220/SVV.
4. Je-li to vhodné a možné, členské státy přijmou opatření na poskytnutí pomoci a podpory rodině oběti. Je-li to vhodné a možné, členské státy zejména uplatní ve vztahu k této rodině článek 4 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV.

Článek 19

Ochrana dětských obětí při vyšetřování trestných činů a při trestním řízení

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při vyšetřování trestných činů a při trestním řízení soudní orgány určily zvláštního zástupce dětské oběti, v případě, že osoby, které mají za dítě rodičovskou zodpovědnost, podle právních předpisů daného státu nesmějí dítě z důvodu střetu zájmů mezi nimi a dětskou obětí zastupovat, nebo v případě, že je dítě bez doprovodu nebo odloučeno od rodiny.
2. Členské státy zajistí, aby dětské oběti měly okamžitý přístup k bezplatnému právnímu poradenství a k bezplatnému právnímu zastupování, a to mimo jiné za účelem požadování odškodného.
3. Aniž jsou dotčena práva obhajoby, členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při vyšetřování trestných činů uvedených v člancích 3 až 7:
 - a) výslechy dětských obětí proběhly bez zbytečného prodlení poté, co byly skutečnosti předloženy příslušným orgánům;
 - b) výslechy dětských obětí v případě potřeby proběhly v prostorách k tomuto účelu určených nebo upravených;
 - c) výslechy dětských obětí byly prováděny odborníky vyškolenými k tomuto účelu nebo s jejich pomocí;
 - d) pokud je to možné a v případě potřeby vedly všechny výslechy určité dětské oběti tytéž osoby;
 - e) počet výslechů byl co nejmenší a výslechy proběhly pouze v případě, že je to naprosto nezbytné pro účely trestního řízení;
 - f) dětská oběť mohla být doprovázena svým právním zástupcem, nebo případně dospělou osobou podle svého výběru, pokud nebylo v souvislosti s touto osobou přijato odůvodněné rozhodnutí v opačném smyslu.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při vyšetřování trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 mohly být všechny výslechy dětských obětí nebo případně dítěte, které vystupuje jako svědek, zaznamenány na video a aby tyto videozáznamy mohly být v souladu s pravidly práva daného státu používány jako důkazy při trestním řízení.
5. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při trestním řízení souvisejícím s jakýmkoli trestným činem uvedeným v člancích 3 až 7 mohlo být nařízeno, že:
 - a) slyšení proběhne s vyloučením veřejnosti;
 - b) dětská oběť může být vyslýchána v soudní síni, aniž by byla přítomna, především s využitím vhodných komunikačních technologií.

Článek 20

Intervenční programy nebo opatření

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl v případě osob odsouzených za některý trestný čin uvedený v člancích 3 až 7 vypracován posudek ohledně nebezpečí, které tato osoba představuje, a možných rizik opakování některého trestného činu uvedeného v člancích 3 až 7, a to s cílem stanovit vhodné intervenční programy nebo opatření.

¹¹ Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 1.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily dostupnost účinných intervenčních programů nebo opatření s cílem předejít riziku opakování trestných činů sexuální povahy namířených proti dětem či toto riziko minimalizovat. Tyto programy nebo opatření jsou dostupné po celou dobu trestního řízení, ve věznicích i mimo ni, v souladu s podmínkami stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech.

Tyto intervenční programy nebo opatření se upraví tak, aby odpovídaly zvláštním vývojovým potřebám dětí, které se dopustily sexuálně motivovaného trestného činu, včetně dětí, které ještě nedosáhly věku trestní odpovědnosti.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby odsouzené za trestné činy uvedené v člancích 3 až 7 v případě potřeby a vzhledem k posudku uvedenému v odstavci 1:
 - a) mohly mít přístup k programům nebo opatřením uvedeným v odstavci 1 a 2;
 - b) byl jim nabídnut přístup ke zvláštním programům nebo opatřením;
 - c) byly plně informovány o důvodech návrhu, který jim umožňuje přístup k zvláštním programům nebo opatřením;
 - d) souhlasily s účastí ve zvláštních programech nebo opatřeních s plným vědomím všech skutečností;
 - e) mohly účast odmítnout a byly informovány o možných důsledcích takového odmítnutí.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, proti nimž je vedeno trestní řízení za některý z trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, mohly mít přístup k programům nebo opatřením uvedeným v odstavcích 1 a 2 tohoto článku za podmínek, které neporušují právo na obhajobu a právo na spravedlivý a nestranný proces ani s ním nejsou v rozporu, a které především dodržují pravidla, jimiž se řídí zásada presumpce nevin.
5. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které se obávají, že by mohly spáchat některý z trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, mohly mít případně přístup k účinným intervenčním programům nebo opatřením, na jejichž základě je možné posoudit riziko spáchání trestného činu a těmto rizikům předcházet.

Článek 21

Zablokování přístupu k internetovým stránkám obsahujícím dětskou pornografii

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby dosáhly zablokování přístupu uživatelů internetu na svém území k internetovým stránkám obsahujícím nebo šířícím dětskou pornografii. Zablokování přístupu je podmíněno přiměřenými zárukami, zejména zajištěním toho, aby se zablokování omezilo pouze na to, co je nezbytné, aby byli uživatelé informováni o důvodech zablokování a aby poskytovatelé obsahu byli pokud možno informováni o možnosti toto zablokování přístupu napadnout.
2. Aniž by byl dotčen první odstavec, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby byly odstraněny internetové stránky obsahující nebo šířící dětskou pornografii.

Článek 22

Zrušení rámcového rozhodnutí 2004/68/SVV

Tímto se zrušuje rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV, aniž by byly dotčeny další povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnice ve vnitrostátním právu.

Odkazy na zrušené rámcové rozhodnutí se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 23

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [DVOU LET OD JEJÍHO PŘIJETÍ]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 24

Podávání zpráv

1. Do [ČTYŘ LET OD PŘIJETÍ SMĚRNICE] a následně jednou za tři roky Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu obsahující všechny případné potřebné návrhy.

2. Členské státy předají Komisi veškeré informace potřebné pro vypracování zprávy uvedené v odstavci 1. Součástí těchto informací je podrobný popis legislativních a nelegislativních opatření přijatých na základě této směrnice.

Článek 25

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 26

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.